

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 309

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 noiembrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
175.		176.	
— Lege pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării, semnat la București la 27 martie 1997	2	— Lege pentru aderarea României la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994	6
Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării	2-5	Statutul CONFEMEN	6-10
571.		572.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării, semnat la București la 27 martie 1997	5	— Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994.....	10
★			
208.		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994	5	689.	
		— Hotărâre privind modul de acordare a împrumuturilor prevăzute în bugetul de stat, rectificat pe anul 1997, pentru acoperirea arieratelor către Regia Autonomă de Electricitate „Renel“ și Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz“ Mediaș	11-12
		690.	
		— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale.....	12-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene
privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei
destinate apărării, semnat la București la 27 martie 1997****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării, semnat la București la 27 martie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 4 noiembrie 1997.
Nr. 175.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE**între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea
în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării**

Guvernul României și Guvernul Republicii Elene, denumite în continuare *părți*, în spiritul Tratatului de prietenie, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Elenă, semnat la București la 28 noiembrie 1991, subliniind importanța dezvoltării cooperării științifice și tehnice în domeniul apărării, conducându-se după principiile colaborării și avantajului reciproc, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Scopul**

Scopurile acestui memorandum de înțelegere sunt:

1.1. stabilirea posibilităților pentru elaborarea de programe comune de dezvoltare și producție în sectoarele industrial și tehnologic privind materialele pentru apărare;

1.2. utilizarea resurselor științifice, tehnice și industriale ale ambelor părți, în scopul dezvoltării și producerii materialelor de apărare, destinate, în primul rând, satisfacerii nevoilor armatelor ambelor părți și, eventual, exportului către alte țări, caz în care se va conveni un alt acord între părți;

1.3. furnizarea de asistență tehnică reciprocă și facilitarea schimbului de informații tehnice aferente cooperării ambelor părți în domeniul industriei de apărare;

1.4. sprijinirea reciprocă în furnizarea de materiale pentru apărare, prin acorduri directe între firmele din cele două țări, cu condiția ca fiecare produs, care va fi procurat, să

se încadreze în prevederile prezentului memorandum de înțelegere;

1.5. încurajarea și promovarea acordurilor între firmele și filialele acestora din cele două țări, în scopul dezvoltării în continuare a producției în comun de materiale de apărare.

ARTICOLUL 2**Domenii de cooperare**

Termenul *cooperare economico-militară și tehnico-științifică* în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării, în înțelesul prezentului memorandum de înțelegere, include, în principal, următoarele:

2.1. schimbul de informații dintre serviciile și organizațiile interesate ale celor două guverne privind realizările tehnice și tehnologice din domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării;

2.2. identificarea domeniilor de cooperare posibile între serviciile și organizațiile celor două părți, vizând

încurajarea, promovarea și implementarea programelor comune de cercetare, dezvoltare și producție de armamente și echipamente destinate apărării, inclusiv perspectiva satisfacerii cerințelor țărilor;

2.3. obținerea, de către o parte de la cealaltă parte, a unor armamente și echipamente moderne destinate apărării, transferul de know-how și tehnologie avansată, instruirea personalului în exploatarea și întreținerea armamentelor și a echipamentelor destinate apărării;

2.4. vânzarea, prin acord mutual, de armamente și echipamente destinate apărării, realizate în cadrul programelor comune de cercetare-dezvoltare și producție, către țări;

2.5. cooperarea între întreprinderi cu profil de producție și reparație a echipamentelor de apărare.

ARTICOLUL 3

Constituirea Comitetului tehnic

Pentru îndeplinirea clauzelor prezentului memorandum de înțelegere, părțile vor înființa un comitet tehnic format din maximum șapte membri pentru fiecare parte, sub copreședinția secretarului de stat și șef al Departamentului înzestrării și logisticii armatei din Ministerul Apărării Naționale al României și a directorului Directoratului general pentru armamente din Ministerul Apărării Naționale al Republicii Elene.

Dacă și când va fi necesar, comitetul tehnic va include și alți experți.

ARTICOLUL 4

Obligațiile comitetului tehnic

Comitetul tehnic se va întâlni o dată pe an, iar întâlnirea va avea loc, alternativ, în ambele țări.

Obligațiile Comitetului tehnic sunt:

4.1. stabilirea și identificarea domeniului de cooperare posibil și determinarea procedurilor aferente;

4.2. examinarea și selectarea proiectelor care pot fi rezolvate în comun și definirea procedurilor aferente;

4.3. prezentarea de acorduri, aferente proiectelor comune, spre aprobare, autorităților competente autorizate;

4.4. identificarea celor mai potrivite corporații pentru dezvoltarea de programe comune în fiecare țară și stabilirea, pentru fiecare caz în parte, a principalelor direcții de urmat, în scopul asigurării succesului pentru fiecare proiect;

4.5. facilitarea de legături directe între firme, instituții guvernamentale și alte organizații ale ambelor părți;

4.6. prezentarea de propuneri și recomandări autorităților naționale ale ambelor părți privind participarea altor țări la proiecte comune.

ARTICOLUL 5

Obligațiile părților privind securitatea informațiilor militare

Toate aranjamentele de securitate în legătură cu accesul la materiale secrete de stat sau secrete de serviciu și orice alt aspect referitor la încredere și protecția informațiilor militare secrete de stat și secrete de serviciu sunt prezentate în anexa A, care face parte integrantă din prezentul memorandum de înțelegere.

Pentru Guvernul României,
Victor Babiuc,
ministru apărării naționale

ARTICOLUL 6

Responsabilități și obligații

6.1. Prezentul memorandum de înțelegere nu va afecta obligațiile care rezultă pentru fiecare parte din alte acorduri internaționale, semnate de aceasta, și nu este îndreptat împotriva intereselor securității și integrității teritoriale ale altor state.

6.2. Pe bază de reciprocitate, statul gazdă va suporta cheltuielile legate de organizarea și desfășurarea fiecărei sesiuni a Comitetului tehnic, cu excepția transportului internațional și a diurnei.

6.3. Vânzarea și/sau acordarea de licențe de producție unei țări, pentru a dezvolta și produce în comun echipamente, necesită aprobarea în prealabil a ambelor părți.

6.4. Prezentul memorandum de înțelegere nu impune obligații financiare unei părți, cu excepția responsabilității de a suporta propriile cheltuieli administrative privind sprijinul pentru aplicarea acestui memorandum de înțelegere.

6.5. Aranjamentele privind împărțirea cheltuielilor specifice vor fi negociate ca parte a oricărui aranjament care va fi derulat pentru programe și proiecte specifice din prezentul memorandum de înțelegere.

ARTICOLUL 7

Termen de valabilitate

7.1. Prezentul memorandum de înțelegere este valabil pe o perioadă de 5 ani și se va prelungi automat, pe noi perioade de câte un an, dacă nici una dintre părți nu va notifica, în scris, celeilalte părți, cu cel puțin 3 luni înainte de data expirării perioadei de valabilitate, intenția sa de a-l denunța.

7.2. În cazul încetării valabilității prezentului memorandum de înțelegere, înțelegerile și contractele încheiate între departamente sau organizații particulare din cele două țări — în conformitate cu prevederile acestuia — vor continua să se deruleze până la expirarea lor.

7.3. Responsabilitățile și obligațiile părților în legătură cu protecția și folosirea informațiilor și cu înțelegeri suplimentare pentru proiecte care fac obiectul prezentului memorandum de înțelegere vor continua să se aplice și după expirarea valabilității acestuia.

ARTICOLUL 8

Amendamente și modificări

8.1. Fiecare parte poate propune oricând amendamente sau modificări la prezentul memorandum de înțelegere.

În acest caz, părțile vor începe consultări pentru a conveni în legătură cu aceste amendamente sau modificări.

8.2. Amendamentele sau modificările convenite vor intra în vigoare conform procedurii stabilite la art. 9 din prezentul memorandum de înțelegere.

ARTICOLUL 9

Dispoziții finale

Prezentul memorandum de înțelegere intră în vigoare la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor legale ale legislației naționale a fiecărei părți.

Semnat la București la 27 martie 1997, în două exemplare originale, în limbile română, greacă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor deosebiri de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Elene,
Akis Tsohatzopoulos,
ministru apărării naționale

ACORD DE SECURITATE
privind schimbul de informații militare secrete de stat și secrete de serviciu

Ministerul Apărării Naționale al României și Ministerul Apărării Naționale al Republicii Elene, denumite în continuare *părți*,

au încheiat prezentul acord, în scopul promovării colaborării în domeniul asigurării protecției informațiilor militare secrete de stat și secrete de serviciu, schimbate între ministerele celor două țări în cadrul procesului de extindere a relațiilor militare.

ARTICOLUL 1

Scopul

Prezentul acord se încheie în conformitate cu prevederile art. 5 din memorandumul de înțelegere și constituie anexă a acestuia. Acordul se referă la toate informațiile militare secrete de stat și secrete de serviciu, schimbate în mod direct sau indirect între serviciile și organizațiile specializate ale părților și care pot fi furnizate agenților particulari sau contractanților.

ARTICOLUL 2

Definiție

A fost adoptată următoarea definiție:

Informațiile militare secrete de stat sau secrete de serviciu includ: informații militare, orice documente și materiale cărora, în scopul securității naționale a părților și în conformitate cu legile și cu reglementările naționale, li s-a atribuit o categorie sau o clasă de secret de stat, ca mijloc de protecție împotriva dezvăluirii neautorizate.

ARTICOLUL 3

Autorități competente

Autoritățile competente responsabile cu implementarea prezentului acord în cele două țări sunt:

A. Direcția de contraspionaj, în numele Ministerului Apărării Naționale al României, și

B. Departamentul de securitate din Directoratul general pentru armamente, în numele Ministerului Apărării Naționale al Republicii Elene.

ARTICOLUL 4

Accesul la informații militare secrete de stat și secrete de serviciu

4.1. Părțile vor ține evidența organelor abilitate să primească informații și a tuturor informațiilor militare secrete de stat sau secrete de serviciu, incluse în această cooperare.

4.2. Părțile se vor informa reciproc asupra oricărei modificări sau schimbări a categoriei sau a clasei de secret de stat.

4.3. Partea furnizoare este singura în măsură să modifice categorisirea sau clasificarea.

4.4. Partea care primește informații militare secrete de stat sau secrete de serviciu le va atribui aceeași categorie sau clasă ca și partea furnizoare.

4.5. Noilor informații, rezultate în urma acestei cooperări dintre cele două părți, li se va atribui categoria sau clasa corespunzătoare, după consultarea reciprocă a autorităților competente.

4.6. Părțile au convenit asupra următoarelor categorii și clase echivalente:

ROMÂNIA

STRICT SECRET
SECRET
SECRET
SECRET DE SERVICIU

REPUBLICA ELENĂ

AKROS APORRITO
APORRITO
EMPISTEFTIKO
PERIORISMENIS CHRISIS

4.7. Informațiile militare secrete de stat sau secrete de serviciu, traduse și/sau multiplicare de către partea care primește, vor fi înregistrate, specificându-se partea furnizoare și categoria sau clasa acestora, în conformitate cu prevederile menționate în paragraful 4.6.

ARTICOLUL 5

Schimbul și protecția informațiilor militare secrete de stat și secrete de serviciu

5.1. Informațiile militare secrete de stat sau secrete de serviciu vor fi schimbate prin canale diplomatice și vor fi protejate de către reprezentanții ambasadelor sau de către alte autorități competente, stabilite de către părți.

5.2. Partea care primește va confirma, în scris, primirea informațiilor militare secrete de stat sau secrete de serviciu de la cealaltă parte.

5.3. În caz de urgență, utilizarea altor canale în afara celor menționate în paragraful 5.1 poate fi stabilită de comun acord de către autoritățile competente ale ambelor părți.

5.4. Părțile nu vor furniza informații militare secrete de stat sau secrete de serviciu unor terțe părți/țări/persoane, fără consimțământul anterior al părții furnizoare.

5.5. Accesul la informații militare secrete de stat sau secrete de serviciu va fi limitat și va fi acordat numai persoanelor îndreptățite pentru a le cunoaște, autorizate în prealabil în conformitate cu normele aplicate pentru acordarea accesului la informațiile secrete de stat sau secrete de serviciu, având aceeași categorie sau clasă.

5.6. Partea furnizoare va informa partea care primește asupra oricărei modificări a categoriei sau clasei informațiilor militare secrete de stat sau secrete de serviciu.

5.7. Părțile vor folosi informații militare secrete de stat sau secrete de serviciu numai în scopul stabilit.

ARTICOLUL 6

Vizite

6.1. Reprezentanții autorizați ai fiecărei părți vor avea acces la informațiile militare secrete de stat sau secrete de serviciu și în instituțiile în care se desfășoară activități de acest gen, după obținerea permisiunii autorităților competente ale țării care urmează să fie vizitată și în conformitate cu categoria sau clasa acestora.

6.2. Experții în probleme de securitate ai autorităților competente vor efectua vizite reciproce, periodic, cel puțin o dată pe an, pentru a discuta procedurile de protecție a informațiilor militare secrete de stat sau secrete de serviciu.

6.3. Cererile pentru vizite vor fi înaintate prin Biroul Atașatului Militar de la ambasada fiecărei părți care intenționează să trimită vizitator(i), cu cel puțin 20 de zile înainte; cererile vor conține următoarele date despre vizitator(i): numele, prenumele, numele tatălui, data și locul nașterii, cetățenia și numărul pașaportului, instituția pe care o reprezintă, data și durata vizitei, instituțiile și persoanele pe care le vor vizita.

ARTICOLUL 7

Încălcarea măsurilor de securitate

7.1. Autoritățile de securitate ale părții furnizoare vor fi informate imediat, în scris, prin canale diplomatice, asupra oricărui cazuri de pierdere sau de ivire a suspiciunilor cu privire la dezvăluirea unor informații militare secrete de stat sau secrete de serviciu.

7.2. Investigația privind încălcarea măsurilor de securitate și stabilirea penalizării vor fi efectuate de către autoritățile competente, în conformitate cu legile și cu reglementările țării unde s-a produs încălcarea.

7.3. Autoritățile de securitate ale părții furnizoare vor fi informate în legătură cu rezultatul unei astfel de investigații și cu măsurile care vor fi luate pentru evitarea acestor evenimente în viitor.

7.4. Guvernul țării în care s-a produs încălcarea măsurilor de securitate de care se face răspunzător personalul său nu va fi făcut în nici un caz răspunzător pentru această încălcare sau pentru neglijența personalului său.

ARTICOLUL 8

Costuri

Costurile generate de implementarea prezentului acord vor fi suportate de către fiecare parte.

ARTICOLUL 9

Valabilitate

Denunțarea, modificarea și durata prezentului acord vor fi în conformitate cu prevederile art. 8 și 9 din memorandumul de înțelegere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării, semnat la București la 27 martie 1997

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind cooperarea în domeniile armamentelor și tehnologiei destinate apărării, semnat la București la 27 martie 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 noiembrie 1997.
Nr. 571.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a aderării României la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului aderarea României la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 2 iunie 1997.
Nr. 208.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aderarea României la Statutul Conferinței
Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea
limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01,
Yaoundé — iulie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 4 noiembrie 1997.
Nr. 176.

STATUTUL CONFEMEN*)

TITLUL I

Funcția CONFEMEN — Principii fundamentale

Art. 1. — Instituția denumită Conferința Miniștrilor Educației din țările care au în comun utilizarea limbii franceze, denumită în continuare *CONFEMEN*, și având vocația de a primi în cadrul său toate țările membre ale Comunității francofone este creată între statele și guvernele aderente.

Prezentul text reprezintă statutul.

Lista membrilor CONFEMEN este prezentată în anexă.

Art. 2. — Sediul CONFEMEN este la Dakar. Sediul poate fi transferat în oricare țară membră.

Art. 3. — CONFEMEN acționează prin voința comună de cooperare a țărilor participante, pentru a defini cu luciditate obiectivele și a ordona cu rigurozitate mijloacele, în vederea integrării adecvate a sistemelor educative naționale în procesul de dezvoltare economică și socială.

CONFEMEN constituie astfel o structură de informare, de reflexie și de concertare între miniștrii educației.

Art. 4. — Informarea reciprocă se va axa, în special, asupra evoluției sistemelor educative, reformelor naționale în curs sau preconizate, dificultăților întâlnite, precum și rezultatelor pozitive înregistrate.

Art. 5. — Reflexia care se va institui asupra temelor de interes comun poate necesita reunirea de comitete tehnice și poate să conducă la realizarea de documente de sinteză.

Recomandările care decurg, alimentând politicile naționale, regionale și internaționale în materie de educație, pot conduce la operațiuni proprii CONFEMEN sau la acțiuni

realizate în cooperare cu organismele regionale sau internaționale, vizând obiective similare sau complementare.

Art. 6. — Concertarea trebuie să permită miniștrilor educației, care au în comun utilizarea limbii franceze, elaborarea de poziții comune, pe care le vor expune în instanțele organismelor internaționale, în special în cele ale Francofoniei.

TITLUL II

Țări membre — Proceduri de adeziune

Art. 7. — CONFEMEN se compune din miniștrii țărilor membre, însărcinați cu educația și formarea la diferite niveluri de învățământ. Limba de lucru a CONFEMEN este limba franceză.

Art. 8. — Oricare țară în care limba franceză este limbă oficială, limbă de lucru sau limbă de comunicare poate cere admiterea sa ca membră cu drepturi depline în CONFEMEN.

CONFEMEN decide, cu ocazia sesiunii generale, asupra cererilor de aderare pe care le-a primit între sesiuni.

Art. 9. — Oricare țară în care limba franceză este limbă oficială, limbă de lucru, limbă de comunicare poate fi admisă în calitate de observator la lucrările CONFEMEN fie pe baza unei cereri adresate președintelui în exercițiu, fie pe baza invitației țării gazdă.

Art. 10. — Calitatea de țară membră se pierde prin demisia notificată președintelui în exercițiu sau prin excluderea pronunțată de CONFEMEN și notificată de președintele țării în cauză.

*) Traducere.

TITLUL III

Instanțele CONFEMEN

Art. 11. — Instanțele CONFEMEN sunt:

— conferința ministerială, denumită în continuare *conferință*;

- biroul;
- corespondenții naționali;
- comisia administrativă și financiară.

Biroul este organul executiv. El se sprijină în acest scop pe secretariatul tehnic permanent, prevăzut la titlul VIII.

Art. 12. — Conferința ține, în mod normal, o sesiune, la fiecare 2 ani, într-o țară membră, care a lansat invitația la sesiunea precedentă.

Ea se va reuni înaintea Conferinței ministeriale a afacerilor externe și a Francofoniei, căreia îi va transmite direct concluziile sale.

Periodicitatea acestei instanțe poate, cu toate acestea, să fie revăzută, dacă țările membre decid astfel, din rațiuni, în special de costuri materiale și financiare pe care le antrenează sau pentru a ține seama de calendarul de lucru al instanțelor Francofoniei.

Art. 13. — Organizarea materială a conferinței, precum și organizarea și funcționarea secretariatului, cu ocazia sesiunilor, revin țării gazdă, asistată de secretariatul tehnic permanent.

În legătură cu biroul și secretariatul tehnic permanent, țării gazdă îi revin următoarele:

- să fixeze data sesiunii pe care o organizează;
- să lanseze invitațiile de participare la sesiune;
- să stabilească programul de sejur al conferinței;
- să creeze un comitet național de organizare;
- să fixeze, pentru fiecare țară, numărul de delegați pentru care va suporta cheltuielile;
- să stabilească lista organismelor internaționale de invitat.

Art. 14. — Miniștrii educației conduc, în mod normal, delegația țării lor la sesiunea generală. Țările membre pot, în cazul în care ministrul lor este împiedicat să participe, să fie reprezentate de o altă personalitate ministerială sau de un înalt funcționar mandatat conform procedurii.

În schimb, nici o țară membră nu poate reprezenta o altă țară, nici să decidă în locul ei.

Art. 15. — Cvorumul este constituit din majoritatea țărilor membre care au anunțat participarea lor la sesiune. Acest cvorum este indispensabil validării deliberărilor.

Această regulă se aplică sesiunii generale, precum și tuturor instanțelor CONFEMEN.

Art. 16. — Ordinea de zi a fiecărei conferințe trebuie să permită:

- dezbaterile problemelor relative la evaluarea sistemelor educative naționale și studierea experiențelor realizate sau de urmat, în legătură cu organismele internaționale, vizând obiective similare sau complementare cu acelea ale CONFEMEN;

- pronunțarea:

- asupra axelor de orientare a programării în materie de educație-formare, supusă aprobării întâlnirilor la nivel înalt;
- asupra programului de activități dintre sesiuni, pregătit de birou și, în prealabil, studiat de reuniunea corespondenților naționali; precum și

- asupra problemelor care vor face obiectul studiilor, pe grupe de lucru, la cererea biroului sau a unei conferințe precedente;

- examinarea aspectelor legate de funcționarea însăși a CONFEMEN:

- rapoarte de activități ale președintelui al cărui mandat a expirat și al secretarului general;

- raport al cenzorilor și al reuniunii corespondenților naționali;

- cereri de aderare;

- reînnoirea biroului conferinței și, dacă este necesar, a agenților puși la dispoziția secretariatului tehnic permanent.

Art. 17. — Proiectul ordinii de zi este stabilit de secretariatul tehnic permanent, sub îndrumarea președintelui în exercițiu, și supus membrilor biroului.

El este apoi adresat membrilor de către Secretariatul tehnic permanent.

Oricare membru poate atunci să ceară înscrierea de probleme suplimentare pe ordinea de zi. În acest caz, membrii și secretariatul tehnic permanent trebuie, în măsura posibilului, să primească raportul de prezentare, necesar pentru examinarea problemelor suplimentare, cu cel puțin o lună înaintea datei de deschidere a conferinței.

Secretariatul tehnic permanent pregătește, pe baza ordinii de zi provizorii și a listei de probleme suplimentare, o ordine de zi revizuită.

După deschiderea conferinței și după audierea raportului de activitate al președintelui în exercițiu, președintele noului birou supune aprobării membrilor prezenți în plenară ordinea de zi revizuită.

Cu această ocazie, anumite probleme cu caracter nestatutar pot fi scoase de pe ordinea de zi, în baza unei decizii a conferinței.

Art. 18. — În afara ceremoniilor de deschidere și de închidere, la care țara gazdă a conferinței invită personalități, la alegerea sa, dezbaterile se desfășoară numai în prezența delegațiilor oficiale ale țărilor membre și a observatorilor invitați, a organismelor internaționale, precum și a responsabililor secretariatului tehnic permanent.

Conferința poate, cu toate acestea, conform modalităților pe care ea le stabilește pentru fiecare caz, să decidă ca ședințele să se țină cu ușile închise, pentru a dezbate anumite probleme.

Deciziile luate cu această ocazie pot fi comunicate în ședința plenară, fără să facă obiectul dezbaterilor.

Art. 19. — În toate deliberările CONFEMEN, votul este, în măsura posibilului, înlocuit de consultări, pentru a se ajunge la un consens.

TITLUL V

Biroul CONFEMEN

Art. 20. — Biroul se compune din 9 membri, dintre care 5 miniștri reprezentând țările din Sud și 4 miniștri reprezentând statele și guvernele din Nord.

Sunt membri de drept: președintele — ministrul țării gazdă a conferinței, decanul — ministrul cel mai vechi în funcție, cei 2 vicepreședinți — ministrul țării care a găzduit ultima conferință și ministrul țării gazdă a conferinței viitoare.

Sunt aleși de către conferință: raportorul general și cei 4 membri.

La începutul fiecărei conferințe, decanul acesteia îi invită pe colegii săi să se pronunțe asupra desemnării membrilor biroului.

Biroul veghează la buna desfășurare a lucrărilor CONFEMEN.

Între sesiuni el are ca mandat:

1. să pună în aplicare deciziile reținute de conferință, sprijinindu-se, în acest scop, pe secretariatul tehnic permanent;

2. să se pronunțe:

- asupra stadiului execuției bugetare a anului încheiat;

• asupra tuturor eventualelor decizii de modificare;

3. să realizeze sau să facă posibilă realizarea oricărui studiu de natură să continue și să dezvolte reflexiile și dezbaterile conferinței și să permită orientarea programării în materie de educație și de formare a Francofoniei;

4. să identifice, pentru activitățile CONFEMEN, noi mijloace, în același timp umane, materiale și financiare;

5. să intensifice relațiile cu țările și cu organismele implicate sau interesate de conferință, în special cu instanțele Francofoniei;

6. să inițieze orice acțiune vizând lărgirea sa cu alte țări care îndeplinesc condițiile statutare de aderare;

7. să intensifice audiența, credibilitatea și eficacitatea conferinței;

8. să vegheze la independența conferinței și a instanțelor sale.

Biroul se reunește o dată pe an, pe baza convocării președintelui său. El tratează orice problemă privind activitățile conferinței. Atunci când apare necesar, biroul poate fi convocat în sesiune extraordinară, la cererea președintelui sau a doi dintre membrii săi.

Art. 21. — Președintele conduce dezbaterile și veghează la respectarea dispozițiilor statutare.

El face cunoscut președintelui conferinței, în cel mai scurt timp, orientarea și definirea parametrilor generali ai programării în materie de educație și de formare, care urmează a fi transmise conferinței la nivel înalt.

Președintele poate încredința misiuni specifice oricărui membru al biroului. În cel mai scurt timp, el informează biroul asupra acestor misiuni, precum și asupra acțiunilor pe care le-a întreprins personal.

Președintele convoacă și conduce reuniunile biroului. El dispune, pentru îndeplinirea misiunii sale, de serviciile Secretariatului tehnic permanent.

Între conferințe, el veghează la executarea sarcinilor conduse de secretariat, care îl informează cu regularitate despre activitatea sa.

Președintele poate convoca secretarul general al secretariatului tehnic permanent, când este necesar.

Art. 22. — Prima vicepreședinție este atribuită ministrului țării care va fi gazda sesiunii imediat următoare.

A doua vicepreședinție este asumată de ministrul țării care va găzdui sesiunea ulterioară.

A treia vicepreședinție este atribuită ministrului unei țări membre, pe baza deciziei sesiunii generale. Mandatul său durează din momentul alegerii până la deschiderea sesiunii următoare.

Vicepreședinții asistă pe președinte, în funcțiile sale, și sunt în măsură, dacă este cazul, să îl suplinească.

În acest caz, vicepreședintele care asigură interimatul președinției are aceleași puteri ca și președintele.

Art. 23. — Președintele al cărui mandat a expirat devine membru de drept al biroului pe o perioadă de 2 ani.

Art. 24. — Raportorul general, ministrul unei țări nemembre a biroului, este ales de către sesiunea generală. Mandatul său durează din momentul alegerii până la deschiderea sesiunii următoare.

Raportorul general este asistat în activitatea sa de către secretariatul tehnic permanent.

Art. 25. — Fiecare ministru al educației desemnează un corespondent național dintre înalții săi funcționari și informează despre aceasta secretariatul tehnic permanent, în cel mai scurt timp.

Numărul corespondenților naționali poate varia în funcție de structurile existente în diferitele țări.

Apropiat autorităților ministeriale, corespondentul național trebuie să aibă o poziție de centru și acces la diferite servicii, pentru a putea să acționeze rapid și eficace.

Este de dorit ca persoana investită cu această responsabilitate să o poată exercita pe o perioadă suficient de lungă, încât să poată asigura continuitatea activității sale.

Art. 26. — Corespondentul național este interlocutorul privilegiat al secretariatului tehnic permanent. În această calitate, el primește de la secretariatul tehnic permanent copia de pe oricare corespondență de natură administrativă și tehnică, adresată autorităților țării sale.

El studiază rezoluțiile, pentru a face cunoscute ministrului său posibilitățile de a le aplica în țara sa, și asigură aplicarea deciziilor luate.

El difuzează serviciilor interesate orice informație și documentație utilă funcționării sale.

El este depozitarul, în țara sa, a informațiilor și a documentației provenind de la secretariatul tehnic permanent, căruia îi adresează toate informațiile relative la sistemul educativ din țara sa, susceptibile de a interesa celelalte țări membre.

El colaborează strâns cu secretariatul tehnic permanent pentru întâlnirile internaționale organizate de CONFEMEN în țara sa.

El poate fi solicitat de către președintele biroului să participe la activitățile grupurilor de lucru restrânse și este însărcinat de către birou sau de conferință să studieze toate problemele interesând acțiunile CONFEMEN.

Art. 27. — Corespondenții naționali se reunesc pe baza convocării secretariatului tehnic permanent, în ajunul fiecărei conferințe.

Cu ocazia acestei reuniuni, ei ascultă raportul secretarului general privind stadiul de realizare a programului în curs și pe acela al comisiei administrative și financiare.

Ei prezintă raportul activităților lor și studiază ordinea de zi preconizată pentru conferința ministerială, precum și programul dintre sesiuni și eventualele îmbunătățiri de adus funcționării conferinței.

În caz de nevoie, președintele în exercițiu poate să-i convoace în ședința extraordinară.

Art. 28. — Președinția reuniunii corespondenților naționali revine țării gazdă; ea este exercitată, în mod normal, de către corespondentul său național.

Președintele este asistat în funcțiile sale de un vicepreședinte, un raportor și un raportor adjunct, care se alege în funcție de circumstanțe.

TITLUL VII Comisiile tehnice

Art. 29. — Comisia administrativă și financiară este formată din corespondenții naționali ai țărilor membre ale biroului. Convocată, anual, de către președintele biroului, comisia ascultă raportul cenzorilor, examinează proiectul de buget al exercițiului financiar următor, stabilit de secretariatul tehnic permanent înainte de a fi supus biroului, și adresează recomandări biroului.

Art. 30. — Conferința și, între sesiuni, biroul CONFEMEN pot încredința unor grupuri de lucru sarcina de a studia unele probleme deosebite și de a le raporta într-o perioadă determinată.

TITLUL VIII Secretariatul tehnic permanent

Art. 31. — CONFEMEN dispune de un secretariat, denumit *secretariat tehnic permanent (STP)*.

Modalitățile și procedurile de gestiune ale secretariatului tehnic permanent sunt consemnate în regulamentul administrativ și financiar.

Acest regulament poate fi modificat conform dispozițiilor prevăzute pentru revizuirea statutelor la art. 49.

Art. 32. — Secretariatul tehnic permanent se compune din: un secretar general, personal încadrat, personal de serviciu, conform schemei de organizare și modalităților prevăzute prin regulamentul administrativ și financiar.

Art. 33. — Guvernul țării unde se află sediul pune localurile la dispoziția secretariatului tehnic permanent.

Art. 34. — Personalul încadrat al secretariatului tehnic permanent este numit de către sesiunea generală a CONFEMEN, după publicarea posturilor prevăzute, definirea profilului acestor posturi și determinarea duratei mandatelor.

În caz de vacanță neprevăzută, biroul este abilitat să ia dispozițiile interimare indispensabile bunei funcționări a secretariatului tehnic permanent.

Secretarul general este numit în aceleași condiții ca și personalul încadrat, dar pe baza propunerii țării unde se află sediul, pentru o durată de 4 ani, care se poate reînnoi o singură dată.

În cazul în care postul este vacant sau în cazul unei dificultăți care îl pune pe secretarul general în imposibilitate de a acționa, guvernul țării unde se află sediul este abilitat să desemneze un secretar general interimar.

Art. 35. — Remunerarea personalului încadrat, afectat secretariatului tehnic permanent, este în sarcina statelor care pun acest personal la dispoziția CONFEMEN, cu excepția dispozițiilor contrare, stipulate în regulamentul administrativ și financiar.

Personalul de serviciu recrutat în țara unde se află sediul de către secretarul general este remunerat din bugetul de funcționare al secretariatului tehnic permanent.

Art. 36. — Membrii secretariatului tehnic permanent exercită funcții cu caracter exclusiv internațional. În consecință, ei nu vor cere, nici nu vor primi instrucțiuni de la un guvern, nici de la o altă autoritate din afara conferinței.

Toți membrii acesteia se angajează să respecte caracterul internațional al funcțiilor membrilor secretariatului și sub nici o formă nu vor căuta să-i influențeze în îndeplinirea funcțiilor lor.

În exercitarea funcțiilor lor, membrii secretariatului tehnic permanent întrețin, cu guvernul țării unde se află sediul său, raporturi definite prin convenție sau prin orice altă modalitate aprobată de conferință.

Membrii secretariatului tehnic permanent se angajează să evite orice activitate cu caracter politic, național sau internațional, incompatibilă cu independența și imparțialitatea pe care o cer funcțiile lor sau susceptibilă de a compromite neutralitatea lor față de una sau alta dintre țările membre.

Conferința trebuie să aprecieze în ce măsură activitățile exterioare pot fi compatibile cu funcțiile pe care ea le încredințează membrilor secretariatului tehnic permanent.

Art. 37. — Sub autoritatea președintelui în exercițiu, secretarul general asigură executarea și coordonarea generală a actelor conferinței. El informează asupra activității sale.

Între conferințe, el informează, cu regularitate, pe președinte și pe corespondenții naționali despre stadiul de îndeplinire a sarcinilor care îi sunt încredințate și, dacă este cazul, despre dificultățile majore întâlnite.

El pregătește cu ei conferințele, în condițiile definite la art. 16, 17—21, 24—26 și 27.

El menține legăturile dintre membri, pentru a asigura punerea în practică a rezoluțiilor, primește și distribuie

documentele, rapoartele și proiectele de rezoluție ale conferinței; el asigură conservarea tuturor actelor și documentelor realizate în cadrul CONFEMEN. El adună informațiile transmise de fiecare membru, le valorifică și le adresează tuturor membrilor.

TITLUL IX

Bugetul secretariatului tehnic permanent

Art. 38. — Pentru realizarea obiectivelor sale, conferința dispune de un buget propriu, alimentat prin contribuțiile țărilor membre.

El se compune din:

— un buget de funcționare;

— un buget de programe.

Fiecare dintre conturi face obiectul unei gestiuni distincte și riguros autonome.

Există, de asemenea:

— un fond comun;

— un fond de rezervă.

Fiecare dintre aceste fonduri este depus într-un cont bancar distinct.

Gestiunea acestor bugete și fonduri diferite se face conform dispozițiilor consemnate în documentul intitulat Regulamentul administrativ și financiar.

Art. 39. — Bugetul de funcționare este alimentat prin contribuțiile financiare ale țărilor membre, conform unei grile de repartitie, fixată de conferință.

Țările nemembre și organismele de ajutor și de cooperare pot, de asemenea, să contribuie financiar.

Țara unde se află sediul este scutită de contribuție, dată fiind participarea sa directă la secretariatul tehnic permanent (salariul unei părți a personalului și punerea la dispoziție gratuită a localurilor).

Art. 40. — Bugetul de programe este alimentat prin contribuțiile speciale ale țărilor și organismelor și este destinat realizării activităților de cooperare, decise de conferință.

Art. 41. — Fondul comun servește la finanțarea proiectelor ce corespund priorităților conferinței. Aceste proiecte pot fi constituite din operațiuni multilaterale, interesând ansamblul țărilor, sau din acțiuni cu caracter regional sau național, atunci când ele sunt organizate în prelungirea acțiunilor multilaterale realizate anterior de CONFEMEN. Utilizarea acestui fond este oprită de Conferința miniștrilor.

Fondul comun este alimentat prin contribuții voluntare ale țărilor membre, prin diferențe ale bugetului programelor, prin subvenții, prin donații ale persoanelor fizice sau juridice, ale organizațiilor și instituțiilor internaționale interesate în dezvoltarea educației. De asemenea, sunt vărsate veniturile obținute din vânzarea documentelor realizate de CONFEMEN, din activități promoționale, din colecte și din alte manifestări organizate prin grija sa.

Art. 42. — Fondul de rezervă este alimentat prin contribuțiile voluntare ale țărilor membre, ale persoanelor fizice, ale tuturor instituțiilor cu preocupări în domeniul educației, științei și culturii, ca și din veniturile financiare generate prin plasarea acestor fonduri.

Art. 43. — Secretarul general este administratorul creditelor și ordonatorul bugetelor și al fondurilor.

Art. 44. — Utilizarea veniturilor fondului de rezervă este supus autorizării exprese a președintelui în exercițiu al CONFEMEN.

Art. 45. — Exercițiul financiar este de 2 ani, repartizat în tranșe anuale, începând la 1 ianuarie și terminându-se la 31 decembrie.

Comisia administrativă și financiară examinează, cu ocazia reuniunii anuale, starea de execuție a bugetului și

propune biroului, în caz de necesitate, orice modificare care trebuie supusă aprobării membrilor conferinței.

Atunci când sesiunea biroului are loc în același timp cu conferința ministerială, deciziile biroului sunt aprobate de conferință.

Art. 46. — Bugetele de funcționare și programele sunt pregătite de secretarul general și supuse aprobării conferinței.

Art. 47. — Verificarea conturilor diferitelor bugete este efectuată de 2 cenzori care nu provin din țara sediului CONFEMEN, aleși de conferință. Aceștia întocmesc raportul comisiei administrative și financiare.

Raportul cenzorilor și avizul comisiei administrative și financiare fac parte, în mod obligatoriu, din ordinea de zi a conferinței, care este chemată să se pronunțe asupra bilanțului secretarului general.

În perioada dintre sesiuni, bilanțul este prezentat reuniunii anuale a biroului.

Art. 48. — În caz de întârziere în aprobarea bugetului de funcționare, este utilizată procedura așa-numită a celor *douăsprezece luni provizorii* (bugetul anului expirat).

TITLUL X

Modificarea statutelor

Art. 49. — Statutele pot fi modificate prin acordul unanimității al țărilor membre prezente la conferință.

Orice cerere de modificare a statutelor este adresată președintelui în exercițiu, cu cel puțin 6 luni înaintea celei mai apropiate conferințe.

Acesta o supune reuniunii biroului însărcinat cu pregătirea proiectului de text care urmează a fi supus conferinței.

ANEXĂ

LISTA

țărilor membre CONFEMEN

Comunitatea franceză din Belgia
Benin
Burkina Faso
Burundi
Camerun
Canada
Canada — New Brunswick
Canada — Quebec
Capul Verde
Comore
Coasta de Fildeș
Djibouti
Franța
Gabon
Guineea-Bissau

Guineea — Conakry
Haiti
Luxemburg
Mali
Mauritius
Mauritania
Niger
Republica Centrafricană
Rwanda
Senegal
Seychelles
Elveția
Ciad
Togo
Zair

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele
care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN,
adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Statutul Conferinței Miniștrilor Educației din statele care au în comun folosirea limbii franceze — CONFEMEN, adoptat prin Rezoluția 94-46-01, Yaoundé — iulie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 noiembrie 1997.
Nr. 572.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind modul de acordare a împrumuturilor prevăzute în bugetul de stat, rectificat pe anul 1997, pentru acoperirea arieratelor către Regia Autonomă de Electricitate „Renel” și Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Mediaș**

În temeiul prevederilor art. 7 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1997 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1997,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se acordă suma de 400 miliarde lei, reprezentând împrumuturi pentru acoperirea arieratelor înregistrate de regiile autonome de interes local prevăzute în anexa la prezenta hotărâre către Regia Autonomă de Electricitate „Renel” și Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Mediaș, conform anexei nr. 3/19 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1997.

Art. 2. — Pentru Regia Autonomă de Electricitate „Renel” se acordă 375 miliarde lei, iar pentru Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Mediaș, 25 miliarde lei, sume cu care aceste regii autonome vor achita datoriile scadente către bugetul de stat, executanții de lucrări, furnizorii de echipamente, de cărbune și gaze naturale.

Art. 3. — Regiile autonome de interes local, prevăzute la art. 1, vor restitui bugetului de stat împrumuturile respective în termen de un an, în tranșe lunare egale, până în ultima zi lucrătoare a lunii, conform convențiilor încheiate cu Regia Autonomă de Electricitate „Renel” și cu Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Mediaș.

Art. 4. — Hotărârea Guvernului nr. 494/1997 privind transferul unor sume de la bugetul de stat rectificat pe anul 1997 către Regia Autonomă de Electricitate „Renel” și Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Mediaș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 11 septembrie 1997 își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — Ministerul Industriei și Comerțului, Ministerul Finanțelor, Regia Autonomă de Electricitate „Renel” și Regia Autonomă a Gazelor Naturale „Romgaz” Mediaș vor aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remuș Opreș

București, 6 noiembrie 1997.
Nr. 689.

ANEXĂ

LISTA**regiilor autonome de interes local, beneficiare de împrumuturi pentru plata energiei electrice și termice și a gazelor naturale**

— milioane lei —

Nr. crt.	Regii autonome de interes local	Împrumuturi pentru plata:			TOTAL
		energiei electrice	energiei termice	gazelor naturale	
0	1	2	3	4	5
1.	RADET București		115.000		115.000
2.	RAGB București	50.000			50.000
3.	REGOTRANS Pitești	7.000			7.000
4.	RAJA Constanța	20.000			20.000

— milioane lei —

0	1	2	3	4	5
5.	RAGC Târgoviste	20.000	4.000		24.000
6.	RAGCG DIV. APĂ CANAL Galați	15.000			15.000
7.	RAJAC Iași	10.000			10.000
8.	RAGCL Slatina	5.000			5.000
9.	RA APA Zalău	5.000			5.000
10.	RAPSP Tulcea	10.000			10.000
11.	RAACT Craiova	10.000	4.000		14.000
12.	RAGC ELTRANS Giurgiu	10.000	5.000		15.000
13.	RA APĂ CANAL Satu Mare	5.000			5.000
14.	RA GCL Călărași	4.000			4.000
15.	RA APĂ CANAL Arad	3.000			3.000
16.	RA GOSARG Curtea de Argeș	3.000			3.000
17.	RAGC Bacău	2.000			2.000
18.	RAGCL Comănești	1.000	3.000		4.000
19.	RAGCL Oradea	5.000	4.000		9.000
20.	RAJA APĂ Botoșani	3.000			3.000
21.	RA GOSINT Bocșa	3.000			3.000
22.	RAM Buzău	4.000			4.000
23.	RAGCL Tecuci	5.000			5.000
24.	RAGCL Deva	3.000			3.000
25.	RAGCL Petroșani	1.000	2.000		3.000
26.	RAGCL Caracal	3.000			3.000
27.	RAUCL Suceava	2.000	5.000		7.000
28.	RAGCL Bârlad	5.000			5.000
29.	RAGCL Medgidia	1.000			1.000
30.	RAGCL Câmpina	3.000			3.000
31.	RAGCL Onești		4.000		4.000
32.	RA APĂ TERM Brăila	10.000	1.000	4.000	15.000
33.	RAGCL Piatra-Neamț			3.000	3.000
34.	RA GAMA Baia Mare			6.000	6.000
35.	RATL Bistrița			1.800	1.800
36.	CT Focșani			8.000	8.000
37.	RAGCL Târgu Mureș			1.000	1.000
38.	DGCLCT Alba			1.200	1.200
TOTAL:		228.000	147.000	25.000	400.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Denumirea ministerului este Ministerul Educației Naționale.

Art. 2. — Ministerul Educației Naționale este organul administrației publice centrale de specialitate care aplică strategia dezvoltării și politica Guvernului în domeniul învățământului și cercetării științifice universitare.

Art. 3. — (1) Ministerul Educației Naționale conduce sistemul național de învățământ, exercitând atribuțiile stabilite prin Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare, și prin Legea privind Statutul personalului didactic nr. 128/1997.

(2) În fiecare județ și în municipiul București sunt organizate, ca servicii publice descentralizate ale ministerului, inspectorate școlare, cu structura aprobată prin ordin al ministrului educației naționale. Inspectorii școlari generali au calitatea de ordonatori secundari de credite. Inspectoratele școlare județene și Inspectoratul Municipiului București au în subordine unități de învățământ preuniversitar, unități conexe acestuia și unități pentru activitatea extrașcolară.

Art. 4. — Ministerul Educației Naționale, pe lângă atribuțiile cuprinse în art. 3, îndeplinește și orice alte atribuții stabilite prin acte normative pentru domeniul său de activitate.

Art. 5. — (1) În structura organizatorică a Ministerului Educației Naționale funcționează direcții generale, direcții, servicii și birouri.

(2) Structura organizatorică a Ministerului Educației Naționale este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului educației naționale, pot fi organizate numai servicii și birouri.

(3) Ministerul Educației Naționale va constitui structuri organizatorice necesare realizării reformei învățământului, în conformitate cu Programul de guvernare, cu obligațiile asumate prin acorduri cu organisme internaționale și prin programele pentru integrare europeană.

Art. 6. — (1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației Naționale se sprijină pe următoarele organisme consultative de nivel național, alcătuite — în temeiul art. 140 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare, pe criterii de prestigiu profesional și moral:

- Consiliul Național pentru Reforma Învățământului;
- Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare;
- Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior;
- Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior;

- Consiliul Național al Bibliotecilor;
- Consiliul Național al Rectorilor;
- Consiliul Național pentru Formare și Educație

Continuă.
(2) Componenta acestor consilii este stabilită prin ordin al ministrului educației naționale.

(3) Atribuțiile consiliilor naționale sunt stabilite prin regulamente de organizare și funcționare, aprobate prin ordin al ministrului educației naționale, conform reglementărilor legale.

(4) Consiliile naționale au câte un secretariat propriu, format din 1–3 persoane încadrate în minister, care ajută la elaborarea lucrărilor. Fiecare consiliu național poate folosi în activitatea sa un corp de experți, remunerat din fondurile programelor de dezvoltare a învățământului și/sau din fondurile bugetare și extrabugetare.

(5) Activitatea consiliilor naționale este coordonată de ministrul educației naționale sau de un secretar de stat, desemnat de acesta.

(6) Membrii consiliilor naționale, precum și alți specialiști colaboratori ai acestora, din afara ministerului, pot fi remunerați în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Numărul maxim de posturi în structura organizatorică a Ministerului Educației Naționale este de 285, exclusiv demnitarii.

(2) Întreaga activitate a Ministerului Educației Naționale este condusă de către ministru, care are calitatea de ordonator principal de credite. Acesta reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte ministere, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) Pe lângă ministru funcționează Colegiul ministerului, cu rol consultativ, numit prin ordinul ministrului educației naționale.

(4) Atribuțiile și sarcinile secretarilor de stat și ale secretarului general sunt stabilite prin ordin al ministrului educației naționale. Funcția de secretar general este asimilată, din punct de vedere al salarizării, celei de director general.

(5) Structura organizatorică pe compartimente, atribuțiile și sarcinile aparatului propriu al ministerului sunt aprobate prin ordin al ministrului educației naționale.

Art. 8. — Din taxele de la studenții și cursanții străini — în baza art. 92 alin. (4) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare — se constituie un fond, la dispoziția ministrului educației naționale, având un quantum de cel mult 5% din încasările în valută, pentru situații speciale și neprevăzute.

Art. 9. — (1) Instituțiile și unitățile din subordinea Ministerului Educației Naționale sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Structura organizatorică a instituțiilor și unităților din subordinea Ministerului Educației Naționale este aprobată prin ordin al ministrului educației naționale.

(3) Normativele de personal și criteriile de constituire a compartimentelor pentru unitățile și instituțiile publice subordonate, finanțate de la bugetul de stat, precum și atribuțiile acestora sunt stabilite prin ordin al ministrului educației naționale, în baza Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările ulterioare, și a celorlalte reglementări legale.

Art. 10. — (1) Inspectoratele școlare județene și al municipiului București asigură activitatea de distribuire a manualelor școlare către unitățile de învățământ din subordine, ca activitate extrabugetară, prin contabilitate distinctă.

(2) Veniturile înregistrate din activitatea extrabugetară, prevăzute la alin. (1), pot fi obținute de la agenții economici care și-au asumat obligația editării, tipării și difuzării manualelor școlare sau pot fi virate direct de către Ministerul Educației Naționale în cazul în care, prin contractul cu acești agenți economici, s-au prevăzut reținerea și virarea de către Ministerul Educației Naționale a sumelor aferente difuzării manualelor școlare de la inspectoratele școlare la unitățile de învățământ.

(3) Cheltuielile activității extrabugetare, menționate la alin. (2), constau în: cheltuieli de transport, manipulare și depozitare, precum și pentru dotarea cu bunuri de natura obiectelor de inventar sau a mijloacelor fixe, strict necesare desfășurării acestei activități.

(4) Disponibilitățile existente în cont la finele anului se reportează și se utilizează în anul următor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3).

Art. 11. — În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul educației naționale emite ordine și instrucțiuni.

Art. 12. — Ministerul Educației Naționale va utiliza un parc auto propriu atât pentru aparatul central, cât și pentru instituțiile și unitățile subordonate, potrivit legii. De asemenea, Ministerul Educației Naționale va prelua, în condițiile negociate în acorduri, parcul auto aflat în prezent în dotarea structurilor de reformă care aplică programele educaționale sprijinite prin împrumuturi externe.

Art. 13. — Personalul care trece din instituțiile și unitățile de învățământ în aparatul propriu al Ministerului Educației Naționale sau în serviciile publice descentralizate ale acestuia beneficiază de rezervarea postului didactic la instituția sau la unitatea de unde provine.

Art. 14. — Ministerul Educației Naționale este abilitat să stabilească măsurile tranzitorii care decurg ca urmare a noii sale denumiri (ștampile, firme, acte de studii etc.).

Art. 15. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 16. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 458/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Învățământului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 15 iulie 1996, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Virgil Petrescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciumara

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Norica Nicolai,

secretar de stat

**INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
care funcționează în subordinea Ministerului Educației Naționale**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
A. Instituții de învățământ și alte unități subordonate		
I. Inspectoratele școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București		
	– servicii publice descentralizate ale Ministerului Educației Naționale, în subordinea cărora funcționează unitățile de învățământ preuniversitar	Bugetul de stat
II. Instituțiile de învățământ superior de stat:		
1.	Universitatea „Politehnica” din București	Bugetul de stat
2.	Universitatea Tehnică de Construcții din București	Bugetul de stat
3.	Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” din București	Bugetul de stat
4.	Universitatea din București	Bugetul de stat
5.	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București	Bugetul de stat
6.	Academia de Studii Economice din București	Bugetul de stat
7.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București	Bugetul de stat
8.	Academia Națională de Educație Fizică și Sport din București	Bugetul de stat
9.	Universitatea de Muzică din București	Bugetul de stat
10.	Universitatea de Arte din București	Bugetul de stat
11.	Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică „Ion Luca Caragiale” din București	Bugetul de stat
12.	Scoala Națională de Studii Politice și Administrative din București	Bugetul de stat
13.	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
14.	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
15.	Universitatea de Științe Agricole și de Medicină Veterinară din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
16.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
17.	Academia de Arte Vizuale „Ioan Andreescu” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
18.	Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
19.	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași	Bugetul de stat
20.	Universitatea Agronomică și de Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași	Bugetul de stat
21.	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași	Bugetul de stat
22.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași	Bugetul de stat
23.	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași	Bugetul de stat
24.	Universitatea „Politehnica” din Timișoara	Bugetul de stat
25.	Universitatea de Vest din Timișoara	Bugetul de stat
26.	Universitatea de Științe Agricole și de Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara	Bugetul de stat
27.	Universitatea de Medicină și Farmacie din Timișoara	Bugetul de stat
28.	Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș	Bugetul de stat
29.	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș	Bugetul de stat
30.	Academia de Artă Teatrală din Târgu Mureș	Bugetul de stat
31.	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba-Iulia	Bugetul de stat
32.	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	Bugetul de stat
33.	Universitatea de Nord din Baia Mare	Bugetul de stat
34.	Universitatea din Bacău	Bugetul de stat
35.	Universitatea „Transilvania” din Brașov	Bugetul de stat
36.	Universitatea „Ovidius” din Constanța	Bugetul de stat
37.	Institutul de Marină Civilă din Constanța	Bugetul de stat
38.	Universitatea din Craiova	Bugetul de stat
39.	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați	Bugetul de stat
40.	Universitatea din Pitești	Bugetul de stat
41.	Universitatea din Oradea	Bugetul de stat
42.	Universitatea din Petroșani	Bugetul de stat
43.	Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești	Bugetul de stat
44.	Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița	Bugetul de stat
45.	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	Bugetul de stat
46.	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava	Bugetul de stat
47.	Universitatea „Valachia” din Târgoviște	Bugetul de stat
48.	Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu	Bugetul de stat
	III. Institutul de Științe ale Educației	Bugetul de stat
	IV. Biblioteci centrale universitare:	Bugetul de stat
1.	Biblioteca Centrală Universitară din București	Bugetul de stat
2.	Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași	Bugetul de stat
3.	Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
4.	Biblioteca Centrală Universitară din Timișoara	Bugetul de stat
	V. Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu” din București	Bugetul de stat
	VI. Palatul Național al Copiilor din București	Bugetul de stat
	VII. Institutul Național Român de Tracologie din București	Bugetul de stat
	VIII. Centrul de Cercetări Biologice din Jibou	Bugetul de stat
	IX. Muzeul de Istorie Naturală „Grigore Antipa” din București	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
	X. Corul Național de Cameră „Madrigal”	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
	XI. Casele de cultură studențești:	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
1.	Casa de Cultură Studențească din București	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
2.	Casa de Cultură Studențească din Cluj-Napoca	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
3.	Casa de Cultură Studențească din Iași	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
4.	Casa de Cultură Studențească din Timișoara	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
5.	Casa de Cultură Studențească din Craiova	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
6.	Casa de Cultură Studențească din Brașov	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
7.	Casa de Cultură Studențească din Galați	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
8.	Casa de Cultură Studențească din Petroșani	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
9.	Casa de Cultură Studențească din Târgu Mureș	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
10.	Casa de Cultură Studențească din Ploiești	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
11.	Casa de Cultură Studențească din Pitești	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
12.	Casa de Cultură Studențească din Alba Iulia	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
13.	Casa de Cultură Studențească din Sibiu	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
XII. Cluburi sportive studențești:		
1.	Clubul „Sportul Studențesc” București	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
2.	Clubul Sportiv „Academia Națională de Educație Fizică și Sport” București	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
3.	Clubul Sportiv „Universitatea” Timișoara	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
4.	Clubul Sportiv „Politehnica” Iași	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
5.	Clubul Sportiv „Universitatea” Cluj-Napoca	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
6.	Clubul Sportiv „Universitatea” Craiova	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
7.	Clubul Sportiv „Universitatea” Galați	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
8.	Clubul Sportiv „Universitatea” Brașov	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
9.	Clubul Sportiv „Știința” Bacău	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
10.	Clubul Sportiv „Știința” Petroșani	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
11.	Clubul Sportiv „Știința” Constanța	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
12.	Clubul Sportiv „Știința” Baia Mare	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
13.	Clubul Sportiv Universitar Sibiu	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
14.	Clubul Sportiv Universitar Ploiești	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
15.	Clubul Sportiv Universitar Târgu Mureș	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
16.	Clubul Sportiv Universitar Oradea	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
17.	Clubul Sportiv Universitar Pitești	Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat
18.	Fotbal Club „Sportul Studențesc” București	Venituri extrabugetare
19.	Fotbal Club „Politehnica” Timișoara	Venituri extrabugetare
20.	Fotbal Club „Politehnica” Iași	Venituri extrabugetare
21.	Fotbal Club „Universitatea” Cluj-Napoca	Venituri extrabugetare
22.	Fotbal Club „Universitatea” Craiova	Venituri extrabugetare
XIII. Casele universitarilor:		
1.	Casa Universitarilor din București	Venituri extrabugetare
2.	Casa Universitarilor din Cluj-Napoca	Venituri extrabugetare
3.	Casa Universitarilor din Iași	Venituri extrabugetare
4.	Casa Universitarilor din Timișoara	Venituri extrabugetare
5.	Casa Universitarilor din Brașov	Venituri extrabugetare
6.	Casa Universitarilor din Craiova	Venituri extrabugetare
XIV. Complexul Cultural-Sportiv Studențesc „Tei” București		
XV. Regii autonome		
1.	Editura Didactică și Pedagogică — R.A.	
XVI. Centrul de Pregătire, Perfecționare și Conversie Profesională a Adulților București		
		Venituri extrabugetare
B. Alte unități finanțate prin Ministerul Educației Naționale		
1.	Centrul European UNESCO pentru Învățământul Superior (CEPES)	
2.	Comisia Națională a României pentru UNESCO	
3.	Oficiul Român TEMPUS	
C. Numărul mediu de personal în unitățile bugetare,		435.846
din care:		
— unități de învățământ		434.749
— unități de cercetare		236
— unități de cultură și artă		861
D. Numărul mediu de personal în unitățile subvenționate,		806
din care:		
— unități de învățământ		435
— unități de cultură		117
— unități de sport		254
E. Numărul mediu de personal la alte unități finanțate prin Ministerul Educației Naționale		44

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.